

nøjes derfor med at give den ovenangførte Regel for Bureauets Forhold i et slikt Tilfælde og overlader Spørgsmaalet om de forskellige Gengivellers indbyrdes Beviskraft til Domstolenes Prøvelse i hvert enkelt Tilfælde, blot med det berørte Forbehold, at de originale Breve altid gælde mod enhver Gengivelse.

Til § 25.

Efter at de foregaaende Paragrafer have omhandlet Reglerne vedrørende Skibsregistret og Skøde- og Panteprotokollen, gaas der i denne Paragraf over til Ordningen af Nederiregistret. Medens det foranævnte Register med tilhørende Protokol for Skibenes Vedkommende erstatter Skøde- og Pantebrevregistrene med tilhørende Protokoller over faste Ejendomme, erstatter Nederiregistret for sit Omraade Handelsregistret. Og medens man derfor, naar man vil købe eller erhverve Pant i Skib eller Skibspart, maa søge Skibsregistret, skal man derimod, naar man vil aflutte Netshandler med Nederiet vedrørende Nederiforretningens Drift, gaa til Nederiregistret. En tilsvarende Sondring fremkommer, naar man tænker sig et anmeldelsespligtigt Selskab eje faste Ejendomme; thi ogsaa her er det de i Skødebogen optagne og paa Registret indtagne Afkomster, der ere bestemmende for, hvem der kan raade over Ejendommen ved Salg og Pantstættelse uden Hensyn til Firma-Anmeldelsen. Ganske vist fremkommer der en Forskel derved, at de paagældende Register for Handelskøbstabers og faste Ejendommers Vedkommende føres af forskellige Myndigheder, henholdsvis Netter og Øvrigheder, medens Skibs- og Nederiregistret føres af samme Bureau. Men ligesuldt bør Sondringen ogsaa i dette Tilfælde fastholdes. Sæt f. Eks., at et Nederi ejer en Plerhed af Skibe og aflutter Netshandler om Indkøb af Proviant, Kul o. s. v. til dem, saa er der ikke Spørgsmaal om, hvem der er berettiget til at raade over dette eller hint Skib, men derimod om, hvem der kan forpligte dette eller hint Nederi ved den paagældende Netshandel, hvilke de ved den forpligtede Personer ere, og i hvilket Forhold de ere forpligtede ved den. Det vil fremme Offentligheden og derved styrke Krediten i Nederiforholdene, hvis der indføres et for alle tilgængeligt Register, som besvarer disse Spørgsmaal paa en for Nederiet forpligtende Maade; og dette Middel til at skabe Tryghed og Tillid til Nederidriften skal Nederiregistret afgive. Til dette Djemed er der visse forpligtende Angivelser over for Offentligheden, som det under alle Omstændigheder maa indeholde. Dertil hører Angivelsen af

Nederiets Indehavere, være sig en eller flere fuldt ansvarlige Personer, der blive at nævne ved Navn, eller et Selskab med begrænset Ansvarlighed. Saa ved enhver Medkontrahent nemlig, hvem han har at holde sig til som sin Skyldner. At dernæst den bestyrende Neder og Bestyrelsens Medlemmer, for saa vidt saadanne findes, ligledes blive at angive, følger af, at den, der kontraherer med Nederiet, maa have Sikkerhed for, hvem der kan forpligte dets Indehavere ved Netshandler vedrørende Nederiforretningens regelmæssige Drift. Hermed er Omsættningens Tarv tilfredsstillet; hvad der i øvrigt skal optages paa Registret om Selskabets Hjemsted, Firma o. s. v., bør vel lige saa lidt savnes her som paa Skibsregistret; men hører dog ikke til de Angivelser, der have Interesse for det regelmæssige Forretningstilb. Derfor blive ogsaa kun de førstnævnte Angivelser at kundgøre for Almenheden overensstemmende med Reglerne i den følgende Paragraf.

Til § 26.

Medens den, der vil købe eller erhverve Pant i registrerede Skibe, er anvist paa at søge Oplysning i Skibsregistret og altsaa selv vil have at efterse dette, stiller Forholdet sig anderledes i Henseende til Forretninger vedrørende Nederiets Drift. Her vil den, der kontraherer med Nederiet f. Eks. om Reparation eller Forsyning af Selskabets Skibe eller slutter en Befragtnings-Kontrakt med det, ordentligvis ikke gøre sig den Ulejlighed at gaa ned og efterse Nederiregistret. Skal de anførte Kendsgerningers Optagelse paa Nederiregistret nye tilstrækkelig Gavn, maa man derfor sørge for, at Borgernes ikke behøve selv at gaa hen og efterse det, men at Meddelelse deraf forinden Kontraktens Afslutning bringes ind til dem gennem Aviserne, paa lignende Maade, som Tilfældet er med Handelsregistrets Indhold. Dette er yderligere af den Grund nødvendigt, at selv den forsigtige Mand ellers kunde være udsat for at lide Tab, idet han kunde kontrahere med Nederiet i Tillid til forskellige Andelskøbere, som han havde fundet ved Eftersynet, men som derefter i al Stilhed uden hans Vidende vare udtraadte. Solovforslagets § 21, 2det Stykke, bestemmer ogsaa udtrykkelig, at Medrederen, som har afskændet sin Anpart, er ansvarlig ogsaa for de efter Overdragelsen stiftede Nederiforpligtelser over for den Tredjemand, der i god Tro har indladt sig med Nederiet. Her forudsættes det altsaa, at en for den om det tidligere Med-ejendomsforhold vidende Medkontrahent ube-